

ΕΤΟΣ 66ον

1 Ιουλίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3396)

«ΡΥΣΑΙ ΗΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ»

Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος περιγράφει τοὺς δύο δαιμονισμένους, πού συνάντησε ὁ Χριστός στή χώρα τῶν Γεργεσινῶν, μέ τίς λέξεις «καλεποὶ λίαν», δηλαδή «πολύ φοβεροί καί ἐπικίνδυνοι»· τόσο ἐπικίνδυνοι, ὅπου δέν μποροῦσε κάποιος νά περάσει ἀπό τό μέρος ὅπου ζοῦσαν.

Ἡ χειρότερη δαιμονοπληξία

Ὅμως σ' αὐτό πού ἔχει λεχθεῖ, ὅτι ἡ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τοῦ διαβόλου εἶναι νά πειθῆι τόν ἄνθρωπο ὅτι δέν ὑπάρχει, θά ἔπρεπε νά προστεθεῖ ὅτι μιᾶ ἐξίσου ἐπιτυχημένη παραπλάνηση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν διάβολο εἶναι ἡ ἀντίληψη ὅτι δαιμονόπληκτος εἶναι μόνον αὐτός πού κυλιέται στή γῆ βγάζοντας ἀφρούς ἀπό τό στόμα καί τρίζοντας τά δόντια.

Ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας παρουσιάζει ὡς δαιμονόπληκτο τόν κάθε ἄνθρωπο, πού ἐκούσια ὑποδουλώθηκε σέ κάποιο πάθος, ὅσο μικρό κι ἄν φαίνεται. Γιατί, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «καί τό σπουργίτι, ἔστω κι ἄν δέν ἔχει πιαστεῖ ὀλόκληρο, ἀλλῆλ᾽ μόνο ἀπό τό ποδαράκι του στήν παγίδα πού τοῦ ἔστησαν, βρίσκεται ὅμως στήν ἐξουσία ἐκείνου πού ἔστησε τήν παγίδα». Καί ἀλλοῦ, ἀναφερόμενος ὁ Ἅγιος στήν περίπτωση τοῦ ἀνθρώπου πού πιάνεται στήν παγίδα ὄχι ἀπό τό πόδι ἀλλῆλ᾽ ἀπό τήν τσέπη του, δηλαδή στόν φιλήργυρο, λέει: «Στήν περίπτωση τῶν δαιμονισμένων τῶν Γεργεσινῶν οἱ δαίμονες ὑποχώρησαν στό πρόσταγμα τοῦ Κυρίου καί βγήκαν ἀμέσως ἀπό τά σώματα τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ὑποδουλωμένος ὅμως στή φιληργυρία, οὔτε στό πρόσταγμα τοῦ Χριστοῦ ὑποχωρεῖ, ὄχι ἐπειδή εἶναι ἰσχυρότερος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλῆλ᾽ ἐπειδή ὁ Χριστός ποτέ δέν μᾶς φρονηματίζει χωρίς τή θέλησή μας».

Καί καταλήγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἐγώ θά προτιμοῦσα νά ζῶ μέ χίλιους δαιμονισμένους, παρά μέ ἕναν πού ὑποφέρει ἀπό αὐτή τήν ἀρρώστια τῆς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η' 28-34, θ' 1)

Οι δαιμονισμένοι Γεργεσονοί

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθοντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήνητησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἤλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσει ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπήλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὤρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεισαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

φιληργυρίας. Τί παρόμοιο μπορούν νά κάνουν ὅλοι μαζί οἱ δαιμονισμένοι μέ αὐτό πού τόληψε νά κάνει ὁ Ἰούδας; ἢ Ἄν κάποιος μπορούσε νά δεῖ καθαρά τόν δαίμονα πού βρίσκεται μέσα σέ ἕναν τέτοιο ἄνθρωπο, θά διαπίστωνε ὅτι εἶναι πολὺ πιά ἅγιος καί μανιώδης ἀπό αὐτοῦ πού βγήκαν ἀπό τοὺς δαιμονισμένους τῶν Γεργεσηνῶν».

Ποιός τοὺς ξεκουράζει καί ποιός τοὺς τυραννεῖ;

Ἐπομένως, ἡ κεντρικὴ πύλη εἰσόδου τῶν δαιμόνων στὸν ἄνθρωπο δέν εἶναι τὰ ματιάσματα, οἱ κατάρες ἢ τὰ μάγια πού τοῦ κάνουν –ἢ συνήθως νομίζει ὅτι τοῦ κάνουν– οἱ ἄλλοι, ἀλλήλα ἢ ἐκ μέρους τοῦ καταφρόνηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ· ἡ ἀντικατάσταση τοῦ «γεννηθῆτω τό θέλημά σου» μέ τό «γεννηθῆτω τό θέλημά μου». Τότε, μάλιστα, δίνουμε στὸν διάβολο «ἄδεια διακοπῶν». Ἡ μεγαλύτερη ἀφορμὴ ξεκούρασης γιὰ τὸν διάβολο εἶναι τό νά κάνομε ἐκεῖνα τὰ θελήματά μας, πού δέν συμφωνοῦν μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γιατί τότε, ὅπως ἴσχει καί ὁ ἄββάς Ποιμένας, «παῦσον νά μᾶς πολεμοῦν οἱ δαίμονες, ἀφοῦ δαίμονες γίνονται τὰ ἴδια τὰ θελήματά μας. Καί αὐτὰ μᾶς τυραννοῦν καί μᾶς θλίβουν».

Οἱ δαίμονες τυραννοῦνται, θλίβονται καί ἐκδιώκονται μόνο ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Καί ὄχι μόνο φεύγουν γεμάτοι τρόμο, ἀλλὰ ζητοῦν τὴν ἄδειά του ἀκόμα καί γιὰ νά μποῦν σέ χοίρους. Τόσο ἀνύπαρκτη εἶναι ἡ ἐξουσία τους πάνω στά πλάσματα τοῦ Θεοῦ, καί πολὺ περισσότερο στά λογικά πλάσματα τοῦ Θεοῦ, πού τὸν ἀγαποῦν καί ἐλεύθερα ἐπιλέγουν νά ἀναζητοῦν τὴν παντοδύναμη προστασία του. ἢ Ἄρα, μετὰ τὸν Θεό, τό μεγαλύτερο φόβη-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τήν ἀπέναντι ὄχθην, εἰς τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, τόν προϋπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, οἱ ὁποῖοι ἐβγαῖναν ἀπό τὰ μνημεῖα, πολύ ἐπικίνδυνοι, ὥστε κανεῖς δέν ἦτο δυνατόν νά περάσῃ ἀπό τόν δρόμον ἐκεῖνον. Καί ἐφώναξαν, «Τί ἔχεις μαζί μας Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ἐδῶ προῶρως γιά νά μᾶς βασανίσῃς;». Μακρυά ἀπό αὐτούς ἦτο μία μεγάλη ἀγέλη ἀπό χοίρους, πού ἔβοσκαν. Καί οἱ δαίμονες τόν παρακαλοῦσαν καί ἔλεγαν, «Ἐάν μᾶς διώξῃς, ἄφυσέ μας νά πᾶμε εἰς τήν ἀγέλην τῶν χοίρων». Καί αὐτός τοῦς εἶπε, «Πηγαίνετε». Αὐτοί δέ ἐβγήκαν καί ἐπῆγαν εἰς τήν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καί ὀλόκληρη ἡ ἀγέλη κατακρημνίσθηκε εἰς τήν θάλασσαν καί ἐχάθηκε εἰς τά νερά. Οἱ δέ βοσκοί ἐφυγαν καί ὅταν ἦλθαν εἰς τήν πόλιν, τοῦς τά εἶπαν ὅλα διά τούς δαιμονισμένους. Καί ὅλη ἡ πόλις ἐβγήκε εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ καί ὅταν τόν εἶδαν, τόν παρεκάλεσαν νά φύγῃ ἀπό τά σύνορά τους. Καί ἐμπῆκε εἰς πλοιάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καί ἦλθεν εἰς τήν δικήν του πόλιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀνωτιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τρο τῶν δαιμόνων εἶναι ὁ ἄνθρωπος, πού καίρεται νά ἐπαναλημβάνει τό ψαλμικό: «Πάντοτε βλέπω τόν Κύριο νά στέκεται στά δεξιά μου, γιά νά μή σαλευθῶ ἀπό κανέναν κίνδυνο ἢ φόβο» (Ψαλμ. 15,8).

Ἀντίθετα, ὅσο πιό πολλή ὁ ἄνθρωπος ἀρέσκεται νά κυλιέται στόν βόρβορο τῶν ἁμαρτωλῶν ἡδονῶν, ὅσο πιό «χοιρώδης» –κατά τόν χρυσορρήμονα Ἰωάννη– γίνεται, τόσο πιό «εὐεπιχείρητος» καί εὐάλωτος καταντάει στίς δαιμονικές ἐνέργειες, ἔστω κι ἂν δέν καταλήξῃ τελείως δαιμονόπληκτος.

Τρυφή ἢ κόλησι;

Ἐνα παρόμοιο βόλεμα στόν βουρκο τῶν παθῶν τῆς φιληδονίας καί τῆς φιληργυρίας ἔκανε καί τοῦς κατοίκους τῶν Γεργεσηνῶν νά μὴν ἀντέχουν τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στήν περιοχή τους. Καί, ἀντί νά τόν κρατήσουν ὅσο μπορούσαν περισσότερο κοντά τους εὐχαριστώντας τον πού ἀπάλλαξε ἀπό τή δαιμονική τυραννία τοῦς δύο πατριῶτες τους, πῆγαν καί τόν παρεκάλεσαν νά φύγῃ. Ἡ ἡλιτρωτική ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἀντί νά τοῦς φωτίζει, τοῦς ἔκαιγε. Καί, φυσικά, γι' αὐτό, δέν ἔφταιγε ὁ Χριστός!

Ὁ ἀββάς Ἰσαάκ ὁ Σύρος λέει ὅτι «ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δίνεται ἀδιάκριτα σέ ὅλους. Ἐνεργεῖ ὁμως κατά δύο τρόπους: Τοῦς μὲν ἁμαρτωλοῦς κοιλάζει, τοῦς δέ δικαίους εὐφραίνει». Καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐξηγεῖ: «Ὁ Θεός κανέναν δέν κοιλάζει. Ἀλλῆ ὁ καθένας ἔχει τήν ἐλευθερία καί τήν εὐθύνη νά κάνει τόν ἑαυτό του δεκτικό ἢ ὄχι τῆς μετοχῆς καί τῆς κοινωνίας τοῦ Θεοῦ.

1 Ἰουλίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ρώμῃ († 284).

Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. 1β΄ 27 - 1γ΄ 8 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ν΄ 28 - θ΄ 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Ἰουλίου, ζ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. 1β΄ 6-14 – Εὐαγγέλιον: Μτ. θ΄ 1-8.

ἽΟποιοι ἐλευθέρα ἐπιλέγει νά δεχθεῖ τή χάρη καί τό φῶς τοῦ Θεοῦ, ζεῖ τόν Θεό ὡς ἀπερίγραπτη χαρά καί τρυφή· ἐνῶ, ἀντίθετα, ὅποιοι ἐλευθέρα ἐπιλέγει νά κλῆσει τήν πόρτα στόν Θεό, ζεῖ τόν Θεό ὡς ἀφόρητη κόπωση».

Ὁ Χριστός σεβάστηκε ἀπόλυτα τό «εὐγενές» αἶτημα τῶν Γεργεσινῶν. Μπῆκε στό πλοῖο καί πέρασε στό ἀπέναντι μέρος τῆς λίμνης, στήν Καπερναοῦμ. Ἐμεῖς, περιφρονώντας τίς ὀλέθριες εὐγένειες τῶν Γεργεσινῶν, ἄς τοιμᾶμε νά καθοῦμε τόν Χριστό ὅσο πιό συχνά μπορούμε, ὄχι ἀπλῶς νά μένει στόν τόπο μας, ἀλλᾶ νά ἐνθρονίζεται στήν καρδιά καί στό σῶμα μας, ἐπαναλαμβάνοντας τήν προσευχή πού κάνουμε πρῖν ἀπό τή θεία Μετάληψη: «Προσερχομαι σέ σένα, Χριστέ, παίρνοντας θάρρος ἀπό τήν πολλή σου ἀγαθότητα, γιά νά μή γίνω θηριάλωτος ἀπό τόν νοτό λύκο, τόν διάβολο, ἀπέχοντας γιά μεγάλο διάστημα ἀπό τή θεία σου Κοινωνία».

Ἄρχιμ. Β.Λ.

Κώστας Λουδοβίκος

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ:

Πολιτισμός Ἀναστάσεως

σέ τοιχογραφίες – Προσευχές τοῦ 21ου αἰῶνα

Παρακλήσι ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στά Λευκτρα Θηβῶν.

(Α΄ ἐκδοση, διαστάσεις 23X19 ἐκ., σελ. 224)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖο 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---